

ประเทศไทย 5.0

อนุทินแห่งความสำนึกบุญคุณ-จากครรรภ์มารดาถึงเชิงตะกอน

บันทึกความทรงจำโดย ดร.วีรพจน์ ลือประสิทธิ์สกุล

ฉบับปรับปรุงครั้งที่ ๒ เผยแพร่เมื่อ วันที่ 1 พฤศจิกายน 2561

ต้องการแสดงความคิดเห็นหรืออ่านบทความตอนอื่นๆ โปรดคลิก

http://www.tqmbest.com/product&service/software/km2/paper.php?menu=list_paper

ภาคห้า จักรพรรดิเงินตรา 1.0

ประเทศของผมควรมีความสัมพันธ์อันชอบธรรมและเป็นประโยชน์กับโลกภายนอก ผมจะได้มีโอกาสเรียนรู้ถึงความคิดและวิชาของมนุษย์ทั้งโลก และประเทศของผมจะได้มีโอกาสรับเงินทุนจากต่างประเทศ มาใช้เป็นประโยชน์แก่ส่วนรวม ผมต้องการให้ชาติของผมได้ขยายผลผลิตแก่ต่างประเทศด้วยราคาอันเป็นธรรม (ป่วย อังภากรณ์)

บทคัดย่อ

[เงินตรา] ได้รับการประดิษฐ์คิดค้นสร้างขึ้นมา ตั้งแต่เมื่อ 2750~2150 ปีก่อนคริสตศักราช ในประเทศอียิปต์โบราณ เพื่อใช้เป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยนผลผลิตระหว่างมนุษย์ด้วยกัน พร้อมกับความสามารถเสมือนดังเป็นตู้เย็นเก็บรักษาแรงงานส่วนเกินของวันนี้ (ผลิตอาหารได้มากกว่าบริโภค) เก็บเอาไว้ใช้ในวันข้างหน้า เป็นนวัตกรรมชิ้นใหญ่ที่สุด ที่ส่งผลให้อารยธรรมของมนุษย์ก้าวรุดหน้าไปอย่างรวดเร็ว เป็นเสมือนดัง “พระเจ้า” ที่เสกมนตราให้มนุษย์สามารถนำความเชี่ยวชาญที่แตกต่างหลากหลาย มาหลอมรวมเพื่อร่วมกันสร้างผลผลิตให้มีประสิทธิภาพสูงยิ่งขึ้นได้

ในขณะเดียวกัน “พระเจ้า” องค์นี้ ก็ได้มอบอำนาจพิเศษให้แก่มนุษย์บางคน ที่จะปล้นสดมภ์หรือขูดรีดแรงงานส่วนเกินของผู้อื่น ที่เก็บอยู่ในรูปของ [เงินตรา] นำมาใช้เพื่อประโยชน์ของตนเองได้ง่ายยิ่งขึ้น

การประดิษฐ์ [ธนบัตร] ขึ้นมาใช้แทนเงินตราประเภทเหรียญกษาปณ์ ในปี ค.ศ.1691 ตามมาด้วยการก่อตั้ง [ธนาคารกลางแห่งอังกฤษ] ขึ้นในปี ค.ศ.1694 ได้ทะลายข้อจำกัดในการหาสินแร่มีค่ามาผลิตเป็นเหรียญกษาปณ์ เดิมพลังอำนาจอันไร้ขีดจำกัด ในการออกธนบัตรหมุนเวียนก้อนใหม่ๆ มาเติมเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจ ให้แก่กลุ่มนายธนาคาร ซึ่งได้สถาปนาตนเป็น [จักรพรรดิเงินตรา แห่งยุค 1.0] ผู้ก้าวเข้ามาสืบทอดอำนาจแทน เหล่าราชาและบรรดากษัตริย์ในประเทศทั้งหลายที่เคยเป็นเจ้านายของรัฐบาล มาเป็นทั้งเจ้านายและเจ้าหนี้ของทั้งกษัตริย์และรัฐบาล ในเวลาต่อมา

[ธนบัตร] หมุนเวียนที่ถูกพิมพ์เพิ่มขึ้นมา ได้ง่าย รวดเร็ว ในปริมาณมากกว่า และ ก่อนที่จะมีผลผลิตที่เกิดจากการใช้แรงงานมารองรับค่าเงิน ถูกนำไปใช้จ้างแรงงานเพาะปลูกเพื่อเลี้ยงกองทัพ สร้างโรงงานหลอมเหล็กเพื่อผลิตอาวุธ ต่อเรือเดินทะเลขนาดใหญ่อย่างไม่เคยทำได้ในอดีต ได้เสริมสร้างแสนยานุภาพของกองทัพเรืออังกฤษให้แข็งแกร่งขึ้นอย่างรวดเร็ว อย่างไร้ขีดจำกัด จนสามารถส่งกองทัพเรือออกไปล่าอาณานิคมได้ไกลถึงทั่วทุกมุมโลก ในศตวรรษที่ 18 และ 19 พร้อมกับรัฐบาลภายใต้การควบคุมของกษัตริย์ ได้กลายเป็นลูกหนี้ของ [จักรพรรดิเงินตรา] มากยิ่งขึ้น เป็นเงาตามตัว

ยิ่งมนุษย์ (ชนชั้นปกครองบังคับเกณฑ์ประชาชนไป) ทำสงครามระหว่างกันมากเท่าใด [จักรพรรดิเงินตรา] ก็ยิ่งร่ำรวยมากขึ้นเท่านั้น ดังนั้น [จักรพรรดิเงินตรา] กับ [อสูรสงคราม] จึงเป็นฝาแฝดที่เติบโตคู่กันมาตลอดในประวัติอารยธรรมของมนุษย์

กลุ่มทุนธนาคารตระกูล Rothschild ซึ่งมีสาขา 5 แห่งตั้งอยู่ในประเทศ อังกฤษ ฝรั่งเศส เยอรมัน ออสเตรีย อิตาลี ได้รับประโยชน์จากการกู้เงินนำไปใช้จ่ายในการสงคราม ระหว่างบรรดากษัตริย์ทั้งหลายในประเทศยุโรป ในยุค ค.ศ.1769~1815 ส่งผลให้พวกเขา ร่ำรวยจากการพิมพ์ [ธนบัตร] ได้ไม่อัน และ ได้กลายมาเป็นเจ้าหนี้รายใหญ่ที่สุด และ มีอำนาจสูงสุดในการควบคุมชี้พิจารณาเศรษฐกิจของยุโรปในที่สุด

ระบบเศรษฐกิจแห่งยุคทุนนิยมของมนุษย์ เพียงแค่เริ่มต้นตั้งไข่เมื่อ 300 ปีที่แล้ว ก็ตกอยู่ภายใต้อุ้งเท้าของ [จักรพรรดิเงินตรา 1.0] มาตั้งแต่นั้น และ สืบต่อมาราบจนถึงปัจจุบัน

บทที่ 14 [เงินตรา-นวัตกรรมสร้างอารยธรรมมนุษย์]

จากการเรียนรู้ “ประวัติอารยธรรมของมนุษย์” ในระดับชั้นมัธยมและอุดมศึกษา ตามที่ผมได้เล่ามาแล้วในตอนท้ายของบทที่ 3 ทำให้ผมเข้าใจว่า

[เงินตรา] เป็น ประดิษฐ์กรรม ที่ส่งผลกระทบต่อความก้าวหน้าอย่างก้าวกระโดดของอารยธรรมมนุษย์ เพราะนอกจากหน้าที่พื้นฐานคือเป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยนผลผลิต อันเกิดจากความเชี่ยวชาญที่หลากหลาย ระหว่างผู้คนแล้ว มันยังเป็นอุปกรณ์ช่วยเก็บรักษาผลผลิตส่วนเกินจากการบริโภคเอาไว้ใช้ในวันข้างหน้าอีกด้วย หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง มันช่วยให้มนุษย์สามารถเก็บสะสม [แรงงานส่วนเกิน] ไว้ในรูปของ [เงินตรา] เพื่อเอาไว้ใช้ในวันข้างหน้า หรือ นำไป(ซื้อ)แลกเปลี่ยนกับความรู้ความสามารถของผู้อื่นเพื่อนำมาใช้ช่วยเพิ่มผลผลิตของตนเองได้เป็นทวีคูณ

[เงินตรา] ทำให้เกิดความร่วมมือในระหว่างมนุษย์ด้วยกันเองอย่างกว้างขวาง ไร้ขีดจำกัด ทำให้สามารถระดมคนจำนวนมากมาร่วมมือกันทำการผลิตในสถานที่เดียวกัน ที่เรียกว่า โรงงาน บริษัท หรือ วิสาหกิจ ทำให้มนุษย์มีเวลาเรียนรู้ ค้นคว้า พัฒนาต่อยอด องค์ความรู้และความสามารถในการผลิต (เทคโนโลยี) ให้รวดเร็วไปในอัตราที่รวดเร็วเป็นทวีคูณ ในทุกวันนี้ ความร่วมมือกันผลิตและสร้างสรรค์องค์ความรู้ของมนุษย์ ได้ขยายวงกว้างข้ามพรมแดนประเทศข้ามทวีปครอบคลุมไปทั่วโลกโดยมีอาจมีอำนาจใดมาขวางกั้นได้

เครื่องจักรที่ฝังปัญญาประดิษฐ์ ซึ่งมนุษย์นำมาใช้เพิ่มผลผลิตให้แก่สังคมในปัจจุบันนี้ เป็นผลงานนวัตกรรมที่สะสมต่อยอดเรื่อยมา ของมนุษย์ยุคเครื่องมือหิน ส่งผ่านความรู้และเทคโนโลยีจากรุ่นสู่รุ่นมาจนถึงปัจจุบัน ซึ่งเกิดขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพได้ ก็เพราะอาศัยพลังอำนาจของประดิษฐ์กรรมที่เรียกว่า [เงินตรา] นั่นเอง

คู่ขนานไปกับ วิวัฒนาการของระบบเงินตรา ตัวของระบบนี้เองก็เปิดโอกาสให้ผู้ที่กำลังอำนาจสูงสุดในสังคม ซึ่งเรียกว่า [ชนชั้นปกครอง] แย่งชิงทรัพยากรที่เป็น **ปัจจัยการผลิต** (ยุคเกษตรกรรมคือ **ที่ดิน** ยุคต่อมาคือ **แรงงานส่วนเกินที่สะสมอยู่ในรูปของเงินตรา** หรือ **“ทุน”** นั่นเอง) มาครอบครองไว้เป็นของตนได้สะดวกง่ายดายยิ่งขึ้น และ สะสมให้มั่งคั่งร่ำรวยยิ่งขึ้นพร้อมกับมีอำนาจมากยิ่งขึ้นตามเวลาที่ผ่านไป โดย (1) ในฐานะที่เป็น **“ผู้ผลิตและครอบครองเงินตราส่วนที่ตราเพิ่มออกมา”** ให้คนในสังคมใช้ตามความต้องการที่เพิ่มขึ้นจากการขยายตัวทางเศรษฐกิจ โดยที่ตนเองไม่ต้องใช้แรงงานในการสร้างผลผลิตใดๆ และ (2) เป็นผู้ใช้เงินตราก่อนใหญ่ๆที่เรียกว่า **“ทุน”**

ในฐานะที่เป็นพลังการผลิตใหม่ในยุคเปลี่ยนผ่านจากเกษตรกรรมมาเป็นทุนนิยม ซึ่งตนถือครองไว้ก่อนและมากกว่าผู้อื่นใดในสังคม นำมาซึ่งปัจจัยการผลิต (ที่ดิน เครื่องจักร แรงงาน ความรู้) เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตได้มากกว่า สร้างความได้เปรียบพร้อมกับสะสมพลังการผลิตไว้กับตนเองมากยิ่งขึ้นๆ

[เงินตรา] นับเป็นสิ่งประดิษฐ์ที่ช่วยสร้าง [อารยธรรมของมนุษย์] ให้เติบโตอย่างก้าวกระโดด มีทั้งด้านสร้างสรรค์และด้านสamananย์ ขึ้นอยู่กับมนุษย์ว่าจะใช้มันไปในทางใด

วิวัฒนาการของอารยธรรมของมนุษย์ ผ่านนวัตกรรมที่เรียกว่า [เงินตรา] ดังกล่าว เป็นปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นในทุกแห่งหนทั่วโลก อย่างภาวะวิสัยเชิงประวัติศาสตร์ ไม่ขึ้นอยู่กับการเจตนาของใคร่ผู้ใด ไม่จำกัดว่าจะเป็นเรื่องเฉพาะอาณาจักรหรืออาณาจักรหรือรัฐประเทศใด

สิ่งที่เรียกว่ารัฐประเทศนั้น แท้จริงแล้ว มันมีเคยมีมาในอดีตกาล รัฐประเทศเป็นเพียงเส้นสมมติที่มนุษย์ขีดคั่นกันแบ่งพรมแดนกันขึ้นมาเองในภายหลัง ระหว่าง [ชนชั้นปกครอง] ด้วยกันเพียงเพื่อตกลงอาณาเขตที่อยู่ในอำนาจสิทธิขาด ที่จะขูดรีด [ชนชั้นผู้ถูกปกครองซึ่งเรียกว่า ประชาชน] ที่อาศัยอยู่ในอาณาเขตนั่น เท่านั้นเอง

[ชนชั้นปกครอง] ที่เข้มแข็งก้าวร้าว ทำสงครามรุกรานยึดพรมแดนของ [ชนชั้นปกครอง] ที่อ่อนแอกว่า มาไว้ในอำนาจการปกครองของตนเอง

สงครามทั้งหลายในประวัติอารยธรรมของมนุษย์ ล้วนแต่เป็นเรื่องทะเลาะวิวาท แย่งชิงพรมแดนระหว่าง [ชนชั้นปกครอง] ด้วยกันทั้งนั้น [ประชาชน] หาได้ต้องการ หรือ มิได้รับประโยชน์แต่อย่างใดจากสงคราม นอกจากบ้านแตกสาแหรกขาด แต่ที่จำใจต้องเข้าร่วมก็เพราะถูกบังคับถูกเกณฑ์ หรือ ถูกล้างสมองให้เข้าใจผิดไปว่า นี่คือ “ความรักชาติ” อันไร้สาระ

บทที่ 15 [กำเนิดธนบัตรและธนาคาร]

หลังการพ่ายแพ้อย่างย่อยยับต่อกองทัพเรือของฝรั่งเศส ในยุทธนาวี Beachy Head เมื่อวันที่ 10 กรกฎาคม ค.ศ.1690 ถือเป็นการสิ้นสุดสงคราม 9 ปีระหว่างอังกฤษกับฝรั่งเศส พระเจ้าวิลเลียมที่ 3 ซึ่งปกครองประเทศอังกฤษอยู่ในขณะนั้น จำเป็นต้องใช้เงินจำนวนมหาศาล ในการฟื้นฟูความเข้มแข็งให้แก่กองทัพเรือ ในขณะที่เหรียญกษาปณ์คงคลังก็ไม่เหลือหรือ ทั้งยังไม่มีเครดิตที่จะกู้ยืมเงินก้อนโตได้ตามที่ต้องการ

ในปี ค.ศ.1691 William Peterson ได้ยื่นข้อเสนอให้พระเจ้าวิลเลียมกู้ยืมเงินจำนวน 1.2 ล้านปอนด์ เป็นหนี้ระยะยาวโดยไม่ต้องจ่ายคืนเงินต้นตลอดไป จ่ายแต่เพียงดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 8 หรือ 96,000 ปอนด์ต่อปี รวมกับค่าบริหารอีกปีละ 4 พันปอนด์ แลกกับการก่อตั้ง **The Governor and Company of the Bank of England** พร้อมทั้งสิทธิในการพิมพ์ [ธนบัตร] ขึ้นมาใช้แทน [เหรียญกษาปณ์] พระเจ้าวิลเลียมที่ 3 ตอบตกลง เพราะข้อเสนอนี้จะช่วยให้เขาได้เงินก้อนมาใช้จ่ายทันที 1.2 ล้านปอนด์ แลกกับการจ่ายเพียงแค่ออกเบี้ยกับค่าบริหารให้ธนาคารปีละ 1 แสนปอนด์เท่านั้น

ธนาคารได้ระดมเงินโดยการขายหุ้นให้แก่ประชาชน ปรากฏว่ามีผู้ซื้อหุ้นทั้งสิ้น 1267 คน มีผู้ถือหุ้นใหญ่ 14 คนที่ได้เป็นกรรมการธนาคาร รวมทั้ง William Peterson และในวันที่ 27 กรกฎาคม ค.ศ.1694 พระเจ้าวิลเลียมที่ 3 ได้มอบใบอนุญาตพิเศษของกษัตริย์ให้แก่ **The Bank of England** ธนาคารแห่งแรกจึงได้ถือกำเนิดขึ้นมาในโลกนี้ พร้อมกับ **สิทธิและหน้าที่** ในการพิมพ์และควบคุมปริมาณหมุนเวียนของ [ธนบัตร] ในระบบเศรษฐกิจแทนที่กษัตริย์

หน้าที่หลักของ **The Bank of England** คือ เปลี่ยนหนี้ส่วนตัวของพระมหากษัตริย์ ไปเป็นหนี้ระยะยาวของรัฐบาล โดยมีรายได้จากภาษีของประชาชนเป็นหลักประกัน ยิ่งพระมหากษัตริย์ใช้เงินไปในการทำสงครามหรือเพื่อหาความสุขส่วนตัวมากเท่าใด ธนาคารก็สามารถพิมพ์ธนบัตรเพิ่ม

ออกมาให้รัฐบาลกู้ได้มากขึ้นเท่านั้น กษัตริย์มีเงินไปทำในสิ่งที่อยากทำ ธนาคารปล่อยเงินกู้ก้อนใหญ่แล้วรอรับดอกเบี้ย รัฐบาลออกพันธบัตรให้ธนาคารเก็บไว้เป็นหลักฐานการกู้เงิน ประชาชนเท่านั้นที่ต้องจ่ายภาษีผ่านมือรัฐบาลไปชำระดอกเบี้ยให้แก่ธนาคาร

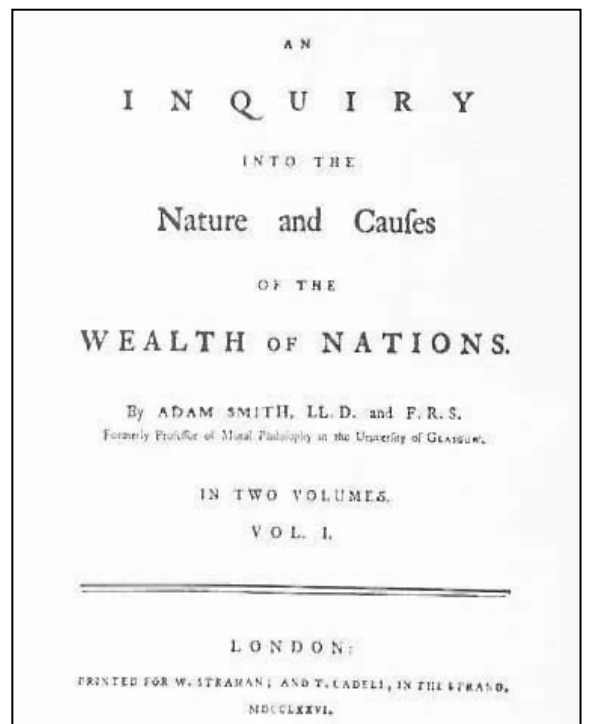
ยิ่งกว่านั้น ธนาคารยังได้รับสิทธิและหน้าที่ในการพิมพ์ [ธนบัตร] ใหม่จำนวนหนึ่งเพิ่มขึ้นมาเป็นพิเศษ เพื่อเพิ่มปริมาณหมุนเวียนของ [ธนบัตร] ในระบบเศรษฐกิจ ให้เพียงพอกับการใช้แลกเปลี่ยนผลผลิตที่เพิ่มมากยิ่งขึ้นในแต่ละปี

การลดข้อจำกัดในการออกเงินตราในครั้งนั้น ประเมินกันว่า ได้ช่วยยกระดับแสนยานุภาพให้แก่กองทัพเรืออังกฤษเพิ่มขึ้นเป็น 4 เท่า โรงงานหลอมเหล็กเพื่อผลิตอาวุธเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก ควบคู่กับการจ้างแรงงานเพาะปลูกผลิตผลทางการเกษตรเพื่อเลี้ยงกองทัพ เกิดการปฏิวัติทางเศรษฐกิจครั้งใหญ่ นำพาอังกฤษไปสู่อาณาจักรที่พระอาทิตย์ไม่ตกดิน ด้วยกองทัพเรือที่ส่งไปล่าอาณานิคมได้ไกลถึงทุกมุมโลก ในช่วงศตวรรษที่ 18 และ 19

นับแต่ปี ค.ศ.1694 เป็นต้นมา ธุรกรรมการเงินที่คึกคัก ส่งผลให้การปฏิวัติอุตสาหกรรมก้าวรุดหน้าไปอย่างรวดเร็ว เกิดอุตสาหกรรมใหม่ๆ อาทิ ทอผ้า เหมืองแร่ ต่อเรือ เครื่องจักรกล รถไฟ อาวุธ พลังงาน เป็นต้น แต่ก็ไม่มีอุตสาหกรรมใด ใหญ่ยิ่งไปกว่าอุตสาหกรรมการเงินของนายทุนธนาคาร พอถึงปี ค.ศ.1776 อันเป็นที่ตีพิมพ์ The Wealth of Nations ของ Adam Smith นั้น ปริมาณเงินกระดาษที่ออกโดยธนาคาร ก็มีมากกว่าปริมาณยอดรวมของเงินเหรียญที่หมุนเวียนในตลาด

อุตสาหกรรมทางการเงินได้ถือกำเนิดขึ้นมาในโลก

แล้ว เป็นจักรกลขับเคลื่อนเศรษฐกิจให้เติบโตอย่างก้าวกระโดด ศูนย์แห่งอารยธรรมใหม่ที่เรียกว่า “ทุนนิยม” พร้อมกับอำนาจในการออกเงินตรา ได้เปลี่ยนจากที่เคยอยู่ในมือของกษัตริย์ ไปตกอยู่ในมือของบรรดานายธนาคาร ซึ่งได้คืบคลานก้าวเข้ามาเป็นจักรพรรดิผู้ปกครองโลกตัวจริง แทนบรรดากษัตริย์ในประเทศทั้งหลายในเวลาต่อมา

บทที่ 16 [จักรพรรดิเงินตราปราบดาภิเษกบนไฟสงคราม]

วันที่ 23 กุมภาพันธ์ ค.ศ.1744 Mayer Amschel Rothschild ถือกำเนิดในย่านชุมชนชาวยิวในเมือง Frankfurt ภายใต้จักรวรรดิ Holy Roman Empire (ล่มสลายไปใน ค.ศ. 1806) ผู้ซึ่งต่อมาได้ก่อตั้งกิจการธนาคารของตนเอง ในปี 1760 เขาหาทางตีสนิทกับกษัตริย์วิลเลียม กระทั่งถึงวันที่ 21 เดือนกันยายน ค.ศ.1769 เขาก็ได้รับพระราชานุญาตให้ใช้ป้ายข้อความ “**ตัวแทนรับอนุญาตของพระมหากษัตริย์วิลเลียม**” ปิดไว้หน้าธนาคารของเขา

ธุรกิจธนาคารของเขาไปได้ดี จนสามารถตั้งสาขาของธนาคาร 5 แห่ง โดยให้บุตรทั้ง 5 ของเขา (ชื่อในวงเล็บ) เป็นผู้ควบคุมกิจการ ที่ แฟรงเฟิร์ต-เยอรมัน (Amschel) เวียนนา-ออสเตรีย (Salomon) ลอนดอน-อังกฤษ (Nathan) เนเปิ้ล-อิตาลี (Calmann) และ ปารีส-ฝรั่งเศส (James)

ในขณะนั้น เป็นช่วงต้นของ **สงครามนโปเลียน (The Napoleonic Wars, 1803~1815)** อังกฤษกับฝรั่งเศสกำลังคุมเชิงปิดล้อมซึ่งกันและกันอยู่ สินค้าของอังกฤษในฝรั่งเศสมีราคาสูงมาก Nathan จึงร่วมมือกับ James ซื้อสินค้าจากอังกฤษไปขายในฝรั่งเศส ทำให้ได้กำไรมหาศาล

นอกจากนั้น Nathan ยังได้สืบความลับมาว่า ลอร์ดเวลลิงตันได้เตรียมพร้อมที่จะโจมตีกองทัพฝรั่งเศสในสเปนอยู่แล้ว แต่ขาดเงินใช้จ่ายและทองคำอย่างมาก Nathan จึงริบหาวิธีจนสามารถซื้อทองคำทั้งหมดจากบริษัทอินเดียตะวันออก ตัดหน้ารัฐบาลอังกฤษที่กำลังเตรียมจะซื้อ จากนั้นก็ขึ้นราคา ส่วนรัฐบาลอังกฤษเห็นว่าทหารที่แนวหน้าต้องการใช้ด่วน จึงจำเป็นต้องซื้อจาก Nathan ในราคาที่สูง ทำให้ Nathan ได้กำไรมากมายจากงานนี้

แผนของ Nathan ยังไม่จบเพียงแค่นี้ เขายังเสนอที่จะเป็นผู้ส่งทองคำล็อตนี้ไปให้ถึงมือลอร์ดเวลลิงตันในสนามรบ ซึ่งฝรั่งเศสปิดล้อมเส้นทางขนส่งอย่างเข้มงวด ทำให้งานนี้มีอันตรายมาก รัฐบาลอังกฤษจึงยอมจ่ายค่าขนส่งที่สูงมาก หลังจากได้รับงานนี้ Nathan ก็ให้ James น้องชายที่คุมธนาคารสาขาฝรั่งเศส แจ้งแก่รัฐบาลฝรั่งเศสว่า จะขนทองคำเข้าสู่ฝรั่งเศส ทำให้รัฐบาลฝรั่งเศสดีใจเป็นอย่างยิ่ง เพราะนั่นจะทำให้สถานะทางการคลังของฝรั่งเศสจะสูงขึ้น จึงรีบส่งตำรวจมาคุ้มกันตลอดทาง ขบวนขนทองคำจึงเดินทางสู่ธนาคารของ James ในปารีสอย่างสง่าผ่าเผย จากนั้นก็ใช้

เครือข่ายเส้นทางของธนาคาร Rothschild ขนส่งทองคำต่อไป ส่งให้กองทหารอังกฤษที่อยู่ในสเปน ได้อย่างแนบเนียน

วันที่ 18 มิถุนายน ค.ศ.1815 ใน ยุทธการวอเตอร์ลู ที่ซานเมืองบรัสเซลส์ประเทศเบลเยียม เป็นการต่อสู้อย่างเอาเป็นเอาตายระหว่างสองทัพใหญ่ นโปเลียน-เวอลิงตัน พร้อมกับ การเดิมพันครั้งใหญ่ของนักลงทุนนับหมื่นนับแสนในตลาดหุ้นลอนดอน ถ้าอังกฤษพ่ายแพ้ มูลค่าพันธบัตรของอังกฤษจะตกลงสู่เหวลึก แต่ถ้าอังกฤษชนะ มูลค่าพันธบัตรของอังกฤษก็จะสูงขึ้นจนทะลุฟ้า

ความพ่ายแพ้ของนโปเลียนมาถึงเมื่อเวลาพลบค่ำของวันนั้น พลข่าวด่วนของ Rothschild ที่ชื่อ Rothworth ฝล่ะออกจากสนามรบ เร่งเดินทางเข้าบรัสเซลส์ด้วยม้าเร็ว ไปยังท่าเรือ Ostende แล้วเดินทางต่อโดยเรือยนต์ของ Rothschild ข้ามช่องแคบ ไปถึงชายฝั่งทะเลเมือง Folkstone ประเทศอังกฤษในตอนเช้าตรู่ของวันที่ 19 ซึ่ง Nathan Rothschild ได้มาคอยอยู่แล้วด้วยตนเอง เขารีบเปิดอ่านจดหมายรายงานผลการสู้รบ จากนั้นก็รีบเดินทางสู่ตลาดหุ้นของลอนดอนทันที

ข่าวที่เกิดขึ้นหลังจาก Nathan มาถึงตลาดพันธบัตรก็คือ ความพ่ายแพ้ของลอร์ดเวอลิงตัน ตลาดพันธบัตรรัฐบาลอังกฤษตกขายทิ้งอย่างบ้าคลั่ง จนมีราคาเหลือเพียง 5% ภายในเวลาไม่กี่ชั่วโมง ถึงตอนนั้น Nathan กับพนักงานของเขา ก็เริ่มซื้อพันธบัตรรัฐบาลอังกฤษทุกใบ พร้อมกับเทขายพันธบัตรรัฐบาลฝรั่งเศสที่ถืออยู่ (แล้วค่อยมาซื้อคืนในภายหลัง – อ่านในหน้าต่อไป)

เมื่อถึงเวลา 23 นาฬิกาของวันที่ 21 Henry Percy ผู้ถือสารของลอร์ดเวอลิงตันก็เดินทางมาถึงลอนดอน พร้อมกับข่าวกองทัพนโปเลียนพ่ายแพ้ย่อยยับ สูญเสียทหารไปถึงหนึ่งในสาม

สงครามวอเตอร์ลูทำให้ Nathan Mayer เป็นเจ้าหนี้รายใหญ่ที่สุด เพราะถือพันธบัตรของรัฐบาลอังกฤษแทบทุกใบไว้ในมือ เขาจึงมีบทบาทในการขึ้นนำการออกพันธบัตรใหม่ของรัฐบาลอังกฤษในครั้งต่อๆมา รวมทั้งนโยบายในการเก็บภาษีของรัฐบาลในอนาคต จะต้องนำภาระไถ่ถอนพันธบัตรที่ Nathan ถืออยู่มาใช้อ้างอิง การขาดดุลงบประมาณของรัฐบาลอังกฤษต้องแก้ปัญหาโดยการออกพันธบัตรใหม่ๆขายให้แก่ธนาคาร Rothschild เท่านั้น โดยจ่ายดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 8 ยอมให้ธนาคาร Rothschild พิมพ์พันธบัตรใหม่ออกมาเพิ่ม และ เข้ามาทำหน้าที่เก็บภาษีจากประชาชนแทนรัฐบาล รวมทั้งวางแผนและควบคุมปริมาณเงินหมุนเวียนในระบบเศรษฐกิจของอังกฤษ ด้วยเหตุนี้ ซีพอร์เศรษฐกิจของอังกฤษ-สหราชอาณาจักรอันยิ่งใหญ่ที่พระอาทิตย์ไม่ตกดิน ก็ตกอยู่ในกำมือของตระกูล Rothschild โดยสิ้นเชิง

อีกด้านหนึ่ง หลังจากพ่ายแพ้ในการรบที่วอเตอร์ลูแล้ว เศรษฐกิจของฝรั่งเศสก็ตกต่ำลงไปทุกที จนรัฐบาลของพระเจ้าหลุยส์ที่ 18 ต้องกู้เงินไปทั่วโดยการออกพันธบัตร แต่ทว่า ในวันที่ 5 พฤศจิกายน ค.ศ.1815 ธนาकारของตระกูล Rothschild ซึ่งก่อนหน้านี้ได้ใช้เงินทุนที่มีอยู่ มหาศาล กู้มาซื้อพันธบัตรของรัฐบาลฝรั่งเศสที่มีราคาตกต่ำหลังสงคราม เข้ามาเก็บสะสมไว้เป็น จำนวนมาก ได้ทุ่มขายพันธบัตรในมือออกไปพร้อมๆกัน ทำให้พระเจ้าหลุยส์ที่ 18 ไม่สามารถขาย พันธบัตรที่จะออกใหม่ เพื่อนำเงินสดมาใช้จ่ายได้เพียงพอ จึงจำเป็นต้องขอกู้เงินจำนวนมหาศาล จากธนาकार Rothschild เพื่อนำมาแก้วิกฤติทางเศรษฐกิจที่เผชิญอยู่ในเวลานั้น ธนาकार Rothschild นอกจากจะไม่ตกเป็นขโมยแล้ว ยังกลับกลายเป็นอัศวินผู้ยื่นมือเข้ามาปกป้องเศรษฐกิจ ของประเทศให้พ้นจากความหายนะอีกด้วย

นโปเลียน โบนาปาร์ต กล่าวว่า "เมื่อรัฐบาลใดๆต้องอาศัยเงินกู้ จากธนาकार หัวหน้าของพวกเขา ก็คือธนาकारมิใช่ นายกรัฐมนตรี เงิน นั้นไม่มีปีติภูมิ นักการธนาकारจึงไม่รู้ว่า อะไรคือรักชาติ อะไรคือความ สูงส่ง พวกเขามีความประสงค์เพียงประการเดียวคือกำไร"

ในการทำสงคราม ทุกฝ่ายต่างต้องการให้ได้ชัยชนะโดยมุ่ง ทำลายชีวิตและทรัพย์สิน ทุกสิ่งทุกอย่างที่ขวางหน้าอย่างบ้าคลั่ง สำหรับมนุษย์ทั่วไปแล้วนับเป็นความหายนะที่ใหญ่หลวงยิ่งนัก แต่ กล่าวสำหรับพวก Rothschild แล้ว สงครามเป็นผู้นำความมั่งคั่งมาสู่ พวกเขา ไม่ว่าจะพ่ายแพ้หรือฝ่ายชนะ ล้วนต้องกู้เงินจากธนาकारอย่างไม่มีสิ้นสุด นำไปใช้จ่ายทั้งใน ระหว่างสงครามและนำไปซ่อมแซมความชำรุดเสียหายภายหลังสงคราม

ในช่วงเวลา 121 ปี นับแต่ ค.ศ.1694 ที่ The Bank of England ตั้งขึ้น จนถึงสิ้นสุดสงครามนโปเลียนในปี ค.ศ.1815 อังกฤษอยู่ในสงคราม 56 ปี เตรียมตัวเข้าสู่สงครามอีก 40 ปี พร้อมกับการ เติบโตของหนี้จำนวนมหาศาล ที่รัฐบาลของประเทศต่างๆ กู้ยืมมาจากธนาकारของตระกูล Rothschild

“แรงงานส่วนเกินของคนทั้งสังคมที่เก็บสะสมอยู่ในรูปของ [ทุน]” ที่พอกพูนสะสมมั่งคั่งขึ้นเรื่อยๆของตระกูล Rothschild นั้น มีแหล่งที่มาอยู่ 4 ลักษณะ ได้แก่ 1) ความเชี่ยวชาญในระบบ เงินตราบวกกับความสามารถคาดคะเนผลของสงครามล่วงหน้า เพื่อนำมากำหนดเกมราคา

พันธบัตรเพื่อเก็งกำไร, 2) ดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 8 จากการปล่อยเงินกู้ให้แก่วัฒนา, 3) การพิมพ์ [ธนบัตร] ใหม่ออกมาหมุนเวียนเพิ่มขึ้นในระบบเศรษฐกิจนำมาให้รัฐบาลกู้, และ 4) การลักไก่พิมพ์ [ธนบัตร] ออกมาตามใจชอบ มากเกินความจำเป็นที่ต้องใช้ในการหมุนเวียนเพื่อการแลกเปลี่ยน ผลผลิตที่เติบโตได้ช้ากว่า อันนำมาสู่วิกฤติเงินเฟ้อหลายครั้งหลายคราในเวลาต่อมา

การขูดรีดเอาเปรียบคนทั้งสังคมเช่นนี้ เกิดขึ้นจากการได้รับมอบสิทธิในการเป็นผู้ออกเงินตรา มาจากกษัตริย์ ผู้ถูกโค่นอำนาจลงจากเวทีประวัติศาสตร์ในเวลาต่อมา

พอถึงกลางศตวรรษที่ 19 อำนาจในการออกเงินตราของประเทศอุตสาหกรรมที่สำคัญในยุโรป (อังกฤษ ฝรั่งเศส เยอรมัน ออสเตรีย อิตาลี) ล้วนตกอยู่ภายใต้การควบคุมของตระกูล Rothschild อำนาจแห่งราชาอันศักดิ์สิทธิ์ได้ถูกอำนาจแห่งเงินตราที่ศักดิ์สิทธิ์ยิ่งกว่าเข้าแทนที่แล้ว

มาถึงตอนนี้ แผ่นดินใหญ่อันร่ำรวย ที่อยู่ฝั่งตรงข้ามของมหาสมุทรแปซิฟิก ก็ตกอยู่ในเป้า สายตาอันละโมภของพวกเขา

บทที่ 17 [จักรพรรดิเงินตราแห่งลิบเหยี่ยวสู่อเมริกา]

“ข้าพเจ้ามั่นใจว่า ธนาคารคุกคามต่อเสรีภาพของพวกเรามากกว่ากองทัพศัตรูเสียอีก”

Thomas Jefferson ประธานาธิบดีคนที่ 3 ของอเมริกา ค.ศ. 1809

หลัง “สงครามประกาศอิสรภาพ” จากเกรทบริเตน (19เมษายน1775~3กุมภาพันธ์1783) ประเทศ สหรัฐอเมริกา เผชิญกับความยากลำบากทางเศรษฐกิจและวิกฤติเงินกู้ Alexander Hamilton ผู้มีสายสัมพันธ์อันดีกับครอบครัว Rothschild ได้รับแต่งตั้งจากประธานาธิบดีวอชิงตัน ให้เป็นรัฐมนตรีคลังคนแรกในปี ค.ศ. 1789 เขาเสนอให้รัฐสภาก่อตั้งธนาคารกลางของเอกชนที่คล้ายกับ The Bank of England รับผิดชอบในการออกเงินของประเทศ เพื่อสนองความต้องการในการพัฒนาเศรษฐกิจ ออกเงินกู้ให้รัฐบาลอเมริกาและเก็บดอกเบี้ย งานการเงินและการเก็บภาษีของรัฐบาลจะต้องอยู่ในระบบของธนาคารนี้ ธนาคารนี้มีเงินทุน 10 ล้านUS\$ เอกชนถือหุ้น 80% รัฐบาลอเมริกาถือหุ้น 20% คณะกรรมการบริหารมี 25 คน 20 คนได้รับการเลือกตั้งจากผู้ถือหุ้น อีก 5 คน รัฐบาลแต่งตั้ง

ในเดือนธันวาคม ค.ศ. 1791 ญัตติของแฮมิลตันถูกส่งเข้าไปในรัฐสภา แม้จะได้รับการคัดค้านจาก นายกรัฐมนตรี Thomas Jefferson และ James Madison ว่าญัตตินี้ขัดต่อรัฐธรรมนูญอย่างชัดแจ้ง เพราะรัฐธรรมนูญมอบอำนาจให้รัฐสภาที่มีอำนาจในการออกเงิน แต่ไม่ได้มอบอำนาจให้

รัฐสภามอบอำนาจต่อให้กับธนาคารเอกชนใดๆ แต่เหตุผลของรัฐมนตรีกลับที่ว่า หากไม่ก่อตั้งธนาคารกลางเพื่อที่จะรับเงินลงทุนจากธนาคารต่างชาติ รัฐบาลก็จะล้มลงอย่างรวดเร็ว มีน้ำหนักกดดันมากกว่า ในที่สุดประธานาธิบดีวอชิงตันจึงได้ลงนามมอบอำนาจในการออกเงินให้แก่ [ธนาคารกลางแห่งที่หนึ่ง] ของสหรัฐ ในวันที่ 25 กุมภาพันธ์ ค.ศ.1792

หลังจากเจฟเฟอร์สันได้รับเลือกเป็นประธานาธิบดีคนที่ 3 ของอเมริกา (1801~1809) เขาได้ใช้ความพยายามอย่างสุดความสามารถที่จะขจัดธนาคารที่หนึ่งของอเมริกา จนถึงปี 1811 เมื่อเวลาสิ้นสุดการดำเนินงานของธนาคารมาถึง รองประธานาธิบดีคลินตันได้ปฏิเสธการต่ออายุ อันเป็นการปิดฉากธนาคารที่หนึ่งแห่งอเมริกาลงเมื่อวันที่ 3 มีนาคม ค.ศ.1811

แน่นอนว่าการล้มธนาคารแห่งที่หนึ่งนี้ ย่อมเป็นที่ขัดเคืองใจของกลุ่มทุนธนาคาร Rothschild ที่ปกครองยุโรปอยู่ หลังจากนั้นอีกไม่กี่เดือนก็เกิดสงครามอังกฤษ-อเมริกาในปี 1812 สงครามยืดเยื้อเป็นเวลา 3 ปี หนี้สินของรัฐบาลอเมริกาเพิ่มจาก 45 ล้านเป็น 127 ล้าน US\$ ในที่สุดรัฐบาลอเมริกาก็ยอมจำนน ในปี 1815 ประธานาธิบดีเจมส์ เมดิสัน ต้องยอมเสนอให้ก่อตั้ง [ธนาคารกลางแห่งที่สอง] ของอเมริกาขึ้นในปี 1816 มีอำนาจในการดำเนินการ 20 ปี เอกชนถือหุ้นส่วน 80% รัฐบาลถือหุ้น 20% เช่นเดียวกับธนาคารกลางแห่งที่หนึ่ง

ในปี 1828 แอนดรู แจ็คสัน ได้รับเลือกเป็นประธานาธิบดี เขาตัดสินใจยกเลิกธนาคารแห่งที่สอง ด้วยการปฏิเสธญัตติต่ออายุ พร้อมทั้งออกคำสั่งให้รัฐมนตรีกลับถอนหุ้นของรัฐบาลออกจากธนาคารแห่งที่สอง แล้วนำไปฝากไว้ในธนาคารต่างๆของรัฐ ประธานาธิบดีแจ็คสัน ได้จ่ายหนี้ก้อนสุดท้ายจนหมด ในวันที่ 8 มกราคม 1835 นี่เป็นครั้งเดียวในประวัติศาสตร์อเมริกา ที่หนี้สินของรัฐบาลเหลือศูนย์ และ ยังมีเงินเหลืออยู่อีก 35 ล้าน US\$ ธนาคารแห่งที่สองของอเมริกาปิดตัวลงในปี 1836

วันที่ 8 มิถุนายน 1845 แจ็คสันเสียชีวิต บนป้ายหน้าหลุมฝังศพของเขามีประโยคหนึ่งเขียนว่า “ข้าพเจ้าได้ฆ่าธนาคารแล้ว”

กลุ่มธนาคาร Rothschild ในอังกฤษและยุโรป ได้รวมหัวกันตอบโต้การล้มธนาคารกลางแห่งที่สอง ด้วยการหยุดให้เงินกู้ทั้งหมดต่ออเมริกาและเรียกคืนเงินกู้ทั้งหมด อเมริกาตกอยู่ในสภาพเงินหมุนเวียนลดลง เศรษฐกิจเข้าสู่ความตกต่ำอย่างรุนแรงยาวนานถึงห้าปี นับตั้งแต่นั้น ค.ศ.1837

ในปี 1848 ได้มีการขุดพบเหมืองทองคำขนาดใหญ่ที่ซานฟรานซิสโก ทำให้สภาพขาดแคลน

เงินในอเมริกาเริ่มผ่อนคลายเป็น รัฐบาลสามารถออกเงินก้อนใหม่มาใช้หมุนเวียนในตลาดได้เพิ่มขึ้น โดยมีทองคำค้ำประกันค่าของเงิน ปริมาณทองคำหมุนเวียนภายในประเทศอเมริกาเพิ่มขึ้นจาก 80 ล้านดอลล่าร์ในปี 1840 เป็น 253 ล้านดอลล่าร์ในปี 1860

หลังจาก อับราฮัม ลินคอล์น ได้รับการเลือกตั้งให้เป็นประธานาธิบดีคนที่ 16 ของสหรัฐอเมริกา เมื่อวันที่ 6 พฤศจิกายน ค.ศ.1860 ได้ไม่นาน ในเดือนกุมภาพันธ์ 1861 เจ็ดรัฐทางตอนใต้ ซึ่งสนับสนุนสิทธิของรัฐในการขยายสถาบันทาส ได้ประกาศแยกตัวออกจากสหรัฐเพื่อตั้งเป็นสมาพันธรัฐอเมริกา หรือ "ฝ่ายใต้" ซึ่งในภายหลังมีอีก 4 รัฐเข้าร่วม

“สงครามเหนือ-ใต้” ได้เริ่มขึ้นเมื่อวันที่ 12 เมษายน ค.ศ.1861 ถึง วันที่ 9 เมษายน 1865 การสิ้นสุดของสงคราม นำไปสู่การแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญครั้งที่ 14 ซึ่งรับรองสิทธิของพลเมืองที่จะได้รับการปฏิบัติอย่างเสมอภาคทั่วทั้งประเทศสหรัฐอเมริกา

บทส่งท้าย การยกเลิกการจำกัดปริมาณหมุนเวียนของเงินตราด้วยการพิมพ์ธนบัตร ขึ้นใช้แทนเหรียญกษาปณ์ ในปี ค.ศ.1694 ได้สร้างแสนยานุภาพของกองทัพเรือสหราชอาณาจักรที่ถูกลองไปล่าอาณานิคมทั่วโลก ทำให้อังกฤษผงาดขึ้นเป็น “จักรวรรดินิยม” ในศตวรรษที่ 18 จนมาเสื่อมอำนาจลงภายหลังสงครามโลกครั้งที่ 1 และ 2 กลางศตวรรษที่ 20 การประกาศยกเลิกการใช้ทองคำเป็นสินทรัพย์ค้ำประกันค่าของเงินดอลล่าร์ ของประธานาธิบดีนิกสัน เมื่อวันที่ 15 สิงหาคม ค.ศ.1971 ด้วยแผนการและความคาดหวังที่จะก้าวเข้ามาเป็นนักล่าอาณานิคม (ทางเศรษฐกิจ) แทนที่สหราชอาณาจักร ด้วยการสร้างระบบเปโตรดอลล่าร์และค่าอาวุธสงคราม ส่งให้สหรัฐอเมริกากลายเป็น “จักรวรรดินิยม” มหาอำนาจของโลกใน ทศวรรษ 1970~2020 และกำลังจะก้าวเดินไปตามเส้นทางแห่งการล่มสลาย ตามธรรมชาติของลัทธิจักรวรรดินิยม

ขอเชิญทุกท่านติดตามอ่านเรื่องราวของ [ธนาคารกลางแห่งที่สาม] ของอเมริกา หรือ [The Federal Reserve System] ในภาคหก และ เส้นทางสู่การล่มสลายของ “จักรวรรดินิยมอเมริกา” ในภาคเจ็ด และ ภาคแปด ต่อไป